



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ecloga. II. Crotale. Astacvs. Idas. Thyrsis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

DELOS.

Induxit miseris fatalia ciuibus arma.
 Scilicet ipse deus Romanæ pondera molis
 Fortibus excipiet, sic inconcussa lacertis.
 Vt neq; tralati sonitu fragor intonet orbis,
 Nec prius ex meritis defunctos Roma penates
 Censeat, occasus nisi cum respexerit ortus.
 Ornite iam dudum uelut ipso numine plenus Co.
 Me quatit, & mixtus subit inter gaudia terror.
 Sed bona facundi ueneremur numina Fauni.
 Carmina quæ nobis deus obtulit ipse calenda Or.
 Dicamus, teretiq; sonum modulemur auena.
 Forsitan Augustas feret hæc Melibœus ad aures.

ECLOGA. II. CROTALÆ.
 ASTACVS. IDAS. THYRSIS.

Ntactâ Crotalē puer Astacus, & puer Idas,
 Idas lanigeri domus gregis, Astacus horti,
 Dilexere diu. formosus uterq; , sed impar
 Voce sonans, terras hi cum grauis ureret æstas,
 Ad gelidos fontes, & easdem forte sub ulmos
 Conueniunt, dulciq; simul contendere cantu
 Pignoribusq; parant, placet hic ut uellera septem
 Ille sui uictus ne messem uendicet horti.
 Et magnum certamen erat sub iudice Thyrso,
 Adfuit omne genus pecudum, genus omne ferarum.
 Et quæcunq; uagis alitum ferit aëra pennis.
 Conuenit umbrosa quicunq; sub ilice lentas
 Pascit oues, Faunusq; pater, Satyriq; bicornes.
 Adfuerunt sicco Dryades pede, Naiades udo.
 Et tenere suos properantia flumina cursus.

Desistunt tremulis incurrere frondibus Euri.
 Altaq; per totos fecere silentia montis.
 Omnia cessabant, neglectaq; pascua tauri
 Calcabant, illis etiam certantibus, ausa est
 Dædala nectareos apes intermittere flores.
 Iamq; sub umbrosa medius consederat ulmo
 Thyrsis, & o' pueri me iudice, pignora dixit
 Irrita sint moneo, satis hoc mercedis habeto,
 Si laudem uictor, si fert opprobria uictus.
 Et nunc alternos magis, ut distinguere cantus
 Possitis, ter quisque manus iactate micantes,
 Nec mora, discernunt digitis, prior incipit Idas.
 Me Siluanus amat, docilem mihi donat auenas, Ida.
 Et mea frondenti circundat tempora tæda.
 Ille etiam paruo hoc dixit mihi non leue carmen,
 Iam leuis obliqua crescit tibi fistula cænna.
 At mihi flora comas parienti gramme spargit, As.
 Et matura mihi Pomona sub arbore ludit.
 Accipe dixerunt nymphae puer, accipe fontem.
 Nam potes irriguis nutrire canalibus hortos.
 Me docet ipsa Pales cultum gregis, ut niger albæ Id.
 Terga maritus ouis nascenti mutet in agna,
 Quæ neq; diuersi speciem seruare parentis
 Possit, & ambiguo testetur utrunq; colore.
 Non minus arte mea mutabilis induis arbor. As.
 Ignotas frondes, & non genitalia poma.
 Ars mea nunc malo pira temperat, & modo cogit
 Insita præcoquibus surrepere persici prunis.
 Me teneras salices iuuat, aut oleastra putare. Id.
 Et gregibus portare nouas, ut carpere frondes

CROTALÉ.

Condiscant, primòq; recidere gramina morsu,
 Ne depulsa uagos quærat foetura parentes.
 Et mihi cum fuluis radicibus arida tellus As.
 Pangitur, irriguo perfunditur area fonte.
 Et satiatur aqua, sucos ne forte priores
 Languida mutata quærant plantaria terra.
 O' si quis Crotalem deus afferat, hunc ego terris, Id.
 Hunc ego sideribus solum regnare fatebor.
 Dicam namq; nemus, dicamq; sub arbore numer
 Hoc erit, ite procul, sacer est locus, ite profani.
 Vrimur in Crotalem, si quis mea uota deorum As.
 Audiat, huic soli uiridis qua gemmeus undas
 Fons agit, & tremulo percurrit lilia riuo.
 Inter pampineas ponetur fagus ulmos.
 Ne contemne casas, et pastoralia tecta. Id.
 Rusticus est (fateor) sed non est barbarus Idas.
 Sæpe uaporato mihi cespite palpitat agnus.
 Sæpe cadit festis deuota palilibus agna.
 Nos quoq; pomiferi laribus consueuimus horti As.
 Mittere primitias, & fundere liba priapo.
 Rorantis fagos damus, & liquentia mella.
 Nec fore grata minus, quam si caper imbuat aras.
 Mille sub uberibus palantis pascimus agnas. Id.
 Totq; tarentinæ præstant mihi uellera matres.
 Per totum niueus premitur mihi caseus annum,
 Si uenies Crotale totus mihi seruiet hornus.
 Qui numerare uelit, quã multa sub arbore nostra As.
 Poma legam, citius tenues numerabit arenas.
 Semper olus metimus, nec bruma, nec impedit æstas.
 Si uenias Crotale totus tibi seruiet hortus.

1

Quamuis sicut ager languentis excoquat herbas, Id.
Sumo tamen calathos nutanti lacte coactos.

Vellera tunc dabimus, cum primum tempus apricum
Surget, et a tepidis fiet tonsura calendis.

Et nos, quos etiam prætorrida munerat æstas, As.
Mille renidenti dabimus tibi cortice chias.

Castaneasq; nucis totidem, cum sole nouembri
Maturis nuabus virides rumpentur echini.

Nū precor informis uideor tibi? num grauis annis? Id.
Decipior miser, quoties mollissima tango

Ora manu? primūq; sequor uestigia floris
Nescius? & gracili digitos lanugine fallo?

Fontibus in liquidis quoties nū conspicor ipse As.
Admiror toties, & enim sic flore iuuentæ

Induimus uultus, ut in arbore sepe notauī
Cereræ sub tenui lucere cydonia lana.

Carmina poscit amor, nec fistula cedit amori. Id.
Sed fugit ecce dies, reuocatiq; crepuscula uesper.

Hinc tu Daphni greges, illinc agat Alphesibœus.

Iam resonant frōdes, iam cantibus obstrepit arbor. As.
I procul o' Dorida, primumq; reclude canalem.

Et sine iam dudum sitientis irriget hortos.

Vix ea finierat, senior cum talia Thyrsis.

Este pares, & ob hoc concordēs uiuite, nam uos Th.

Et decor, & cantus, & amor sociauit, & ætas.

ECLOGA. III. EXORATIO.

IOLAS. LYCIDAS.

n Vnquid in hac Lycida uidisti forte iuuentam Io.
Valle meam? solet illa tuis occurrere tauris,